

Zesenveertigste Pastorale Brief 10 april 2021 *Beloken Pasen – Barmhartigheidszondag*

*voor parochianen en belangstellenden van de
H. Jacobus de Meerdereparochie N.W. Friesland*

De volgende pastorale brief verschijnt 24 april.

*In de periode na Pasen
wordt ons geloof en ongeloof
onder de loep genomen.*

De verhalen over de verrezen Heer doen de ronde.

Er zijn er die direct geloven.

Er zijn er ook die het niet kunnen geloven, zoals Tomas.

Is zijn ongeloof herkenbaar?

Vanaf heden verschijnt de brief tweewekelijks.

Voorlopig worden de vieringen
op zaterdagavond gestreamd

*** Inleiding...**

Door pastor Dorenda Gies

Sinds de coronapandemie lees en kijk ik nog meer nieuws dan ik in het verleden al deed. Maar misschien moet ik dat niet meer zoveel doen, want het is af en toe echt ontmoedigend. Deze week, zo vlak na Pasen heb ik het gevoel dat wij, net als de leerlingen van Jezus heen en weer slingeren tussen hoop en vrees. Welke kant gaat het op?

De nieuwsberichten rollen over ons heen: Wel prikken met AstraZeneca, niet prikken met AstraZeneca, toch weer gewoon prikken, een prikstop voor iedereen, toch weer prikken, maar dan voor mensen boven de 60 jaar. En hoe gaat het nu verder? Hoe gevaarlijk is het nu eigenlijk? En hoort enig gevaar niet gewoon bij het menselijke leven? Maar ja, je zult maar net degene zijn die buiten de gunstige statistieken valt. Mensen worden angstig van de verhalen en durven niet meer naar de prikstraat te gaan. En aan de andere kant hoor je mensen die wanhopig zijn omdat die prik echt willen hebben en nu weer moeten wachten. Ze hopen met hun prik eindelijk in veiliger vaarwater te komen. Gevangen tussen hoop en vrees.

Zo gaat het op dit moment ook met de berichtgeving rond de versoepelingen. Iedereen hoopt op versoepelingen. We hebben iets nodig om naar uit te kijken. Vanuit de regering klinken signalen over versoepeling op redelijk korte termijn. Tegelijkertijd klinken vanuit de ziekenhuizen de noodsignalen, omdat de gewone zorg weer verder moet worden afgeschaald en de IC's weer vol liggen met patiënten. De besmettingscijfers zijn ook niet bepaald laag. Is het niet veel te vroeg om te versoepelen? Welk risico lopen we? En wat weegt nou zwaarder? De lichamelijke gezondheid van mensen, de geestelijke gezondheid van mensen, de economische schade? Moeten we nu hopen op versoepelingen of toch nog even wat langer vreezen en alles gesloten houden?

Eerlijk gezegd heb ik het goede antwoord ook niet. Misschien moet ik gewoon wat minder nieuws kijken en wat vaker naar buiten kijken, naar de natuur die zich ondanks de kou, zoals elke lente, weer ontvouwt. Dat helpt waarschijnlijk om dingen in hun perspectief te blijven zien en mijn eigen keuzes te kunnen maken. Ik wil u en jou in ieder geval een mooi beschouwing over hoop, die ik tegen kwam, meegeven.

Hoop

Diep in onszelf dragen wij de hoop.
Als dat niet het geval is,
is er geen hoop meer.

Hoop is een kwaliteit van de ziel
en hangt niet af
van wat er in de wereld gebeurt.

Hoop is niet voorspellen
of vooruitzien.
Het is een gerichtheid van de geest,
een gerichtheid van het hart,
voorbij de horizon verankerd.

Hoop
in deze diepe en krachtige betekenis
is niet hetzelfde als vreugde
omdat alles goed gaat
of bereidheid je in te zetten
voor wat succes heeft.

Hoop is ergens voor werken
omdat het goed is,
niet alleen
omdat het kans van slagen heeft.

Hoop is niet hetzelfde als optimisme.
Evenmin de overtuiging
dat iets goed zal aflopen.
Wel de zekerheid dat iets zinvol is
ongeacht de afloop,
het resultaat.

(Vaclav Havel)

In deze Paastijd wens ik ons allemaal deze hoop van harte toe!

Hartelijke groet, mede namens collega Marco Conijn,
pastor Dorenda Gies

Pastoor Marco Conijn (c.m.conijn@hotmail.com)
Pastor Dorenda Gies (pastorgies@kpnmail.nl)

* Vanuit het pastoresteam...

Er wordt weer publiekelijk gevierd....

Tijdens de vieringen staan ramen en deuren van de kerkgebouwen open. Dat moet garant staan voor een goede ventilatie. Zorg dus dat u eventueel een sjaal meeneemt tegen tocht. Het aantal mensen is de komende weken nog zeer beperkt. In Sint Anna en Dronryp slechts 20 kerkgangers, op Terschelling 25 kerkgangers en in Harlingen en Franeker 30 kerkgangers. Dat is inclusief medewerkers. Als het weer mogelijk is zullen wij het aantal kerkgangers omhoog bijstellen. Vol is vol! Dus geef u tevoren op.

Samenzang is nog niet mogelijk. Het aantal cantors (koorzangers) is teruggebracht naar twee. Voorlopig wordt in Sint Anna met één cantor gezongen.

Een mondkapje is op het kerkplein en in de kerk verplicht. Het is niet de bedoeling dat mensen in het kerkgebouw elkaar opzoeken en met elkaar gezellig gaan (bij)praten.

Met deze voorzichtige start van de vieringen kijken wij uit naar betere tijden!

Streamen van vieringen zaterdagavond vanuit Dronryp

Ook als er weer publiekelijk wordt gevierd zullen de gestreamde vieringen doorgang vinden, mede omdat het aantal mensen wat we kunnen ontvangen erg klein is. Door de vieringen op zaterdagavond te streamen kunnen we mensen toch de verbondenheid met de parochie laten ervaren, als er geen ruimte meer is in het kerkgebouw. Er wordt gestreamd op de facebookpagina van de parochie. Ook is er kort tevoren een link te vinden op de website die u aan kunt klikken. U bent dan live met de viering verbonden. Het is ook mogelijk de viering op een later moment terug te kijken.

Wanneer wordt er gestreamd:

Zaterdag 10 april om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantors Rypster kerkkoor

Zaterdag 17 april om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. cantors Rypster kerkkoor

Zaterdag 24 april om 19.15 uur vanuit Dronryp m.m.v. de gregoriaanse schola

Ook wordt op zondag wekelijks een viering gestreamd vanuit Terschelling, uitgezonden via www.terschelling.tv. Hier geeft collega Susan Boukema regelmatig medewerking aan. Aan de gestreamde viering op zondag 17 april geeft pastoor Marco Conijn zijn medewerking.

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

Aanmelden voor vieringen

*De mogelijkheden tot kerkbezoek kunt u vinden in het parochieblad.
Het parochieblad is digitaal terug te vinden op de site.*

Belangrijk:

Als u zich niet goed voelt of verkouden bent wordt u verzocht niet te komen en als het kan u af te melden, zodat een ander in uw plaats kan komen.

Let op:

Mondkapje op het kerkplein en in de kerk verplicht!

Vooraf aanmelden voor de weekendvieringen is verplicht

De komende tijd worden de publieke vieringen weer opgestart. Het aantal zitplaatsen per kerk zal beperkt zijn tot 20 (Sint Anna en Dronryp) en 30 (Franeker en Harlingen). Aanmelden tevoren is verplicht. Wanneer het maximale aantal plaatsen is bereikt moeten we u teleurstellen en kunt u niet meer worden toegelaten. Aanmelden voor de door-de-weekse vieringen is niet noodzakelijk.

Aanmelden kan per mail:

Voor Harlingen: aanmeldenrkharlingen@hotmail.com
Voor Franeker: aanmeldenrkfraneker@hotmail.com
Voor Dronryp: aanmeldenrkdronryp@hotmail.com
Voor St. Annaparochie: aanmeldenrksint-anna@hotmail.com
Voor Terschelling: volkerssven@hotmail.nl

Als u niet kunt mailen, dan kunt u zich ook telefonisch aanmelden:

In Harlingen	bij Agnes van der Zee:	06-30695871
In Franeker	bij Loeki de Boer:	06-23547874
In Dronryp	bij Aggie Yntema:	0517-232476
In St. Annaparochie:	bij Marjan Wewerinke:	06-19979525
Op Terschelling	bij Sven Volkers:	06-41768744

Omdat het aantal kerkplekken beperkt is, kunt u zich voor slechts één viering aanmelden. Nadat u ter kerke bent geweest kunt u zich weer voor een volgende viering aanmelden. Wij proberen op deze manier zo veel mogelijk mensen de gelegenheid te geven de komende tijd weer naar de kerk te gaan.

Website: www.heiligejacobusparochie.nl
Facebook: @HJacobusdeMeerdereparochie

*** Gelovige Inspiratie...**

door pastoor Marco Conijn

Schriftlezing

Uit de Handelingen der Apostelen

De menigte die het geloof had aangenomen was een van hart en een van ziel en er was niemand die iets van zijn bezittingen zijn eigendom noemde, integendeel, zij bezaten alles gemeenschappelijk.

Met kracht en klem legden de apostelen getuigenis af

van de verrijzenis van de Heer Jezus en rijke genade rustte op hen allen.

Er was geen enkele noodlijdende onder hen, omdat allen

die landerijen of huizen bezaten deze verkochten

en de opbrengst ervan meebrachten om aan de voeten van de apostelen neer te leggen.

Aan ieder werd daarvan uitgedeeld naar zijn behoefte.

Evangelie

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes

In de avond van die eerste dag van de week,

toen de deuren van de verblijfplaats der leerlingen gesloten waren uit vrees voor de Joden, kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei: "Vrede zij u."

Na dit gezegd te hebben toonde Hij hun zijn handen en zijn zijde.

De leerlingen waren vervuld van vreugde toen zij de Heer zagen.

Nogmaals zei Jezus tot hen: "Vrede zij u."

Zoals de Vader Mij gezonden heeft zo zend Ik u."
Na deze woorden blies Hij over hen en zei: "Ontvangt de heilige Geest.
Wier zonden gij vergeeft hun zijn ze vergeven,
en wier zonden gij niet vergeeft hun zijn ze niet vergeven."

Tomas, een van de twaalf, ook Didymus genaamd, was echter niet bij hen toen Jezus kwam.
De andere leerlingen vertelden hem: "Wij hebben de Heer gezien."
Maar hij antwoordde: "Als ik niet in zijn handen het teken van de nagelen zie,
en mijn vinger in de plaats van de nagelen kan steken,
en mijn hand in zijn zijde leggen, zal ik het niet geloven."

Acht dagen later waren zijn leerlingen weer in het huis bijeen, en nu was Tomas er bij.
Hoewel de deuren gesloten waren kwam Jezus binnen, ging in hun midden staan en zei:
"Vrede zij u."
Vervolgens zei Hij tot Tomas: "Kom hier met uw vinger en bezie mijn handen.
Steek uw hand uit en leg die in mijn zijde en wees niet langer ongelovig maar gelovig."

Toen riep Tomas uit: "Mijn Heer en mijn God!"
Toen zei Jezus tot hem: "Omdat ge Mij gezien hebt gelooft ge?
Zalig die niet gezien en toch geloofd hebben."
In het bijzijn van zijn leerlingen heeft Jezus nog vele andere tekenen gedaan
welke niet in dit boek zijn opgetekend,
maar deze hier zijn opgetekend opdat gij moogt geloven dat Jezus de Christus is,
de Zoon van God en opdat gij door te geloven leven moogt in zijn Naam.

Overweging

Sommige mensen laten sporen achter als ze ergens zijn geweest.
En soms zijn dat niet de leukste sporen.
We hoeven dan alleen maar te denken aan zwerfafval wat mensen achterlaten.
Zwerfafval zorgt voor veel ergernis.
Het trekt ongedierte aan en het is slecht voor natuur, mens en mens.
Geschat wordt dat er in Nederland tussen de 70 en 90 miljoen kilo zwerfafval per jaar
op straat of in het groen belandt. Vier tot 5 kilo afval per persoon dus.....

Soms laten mensen andere sporen na. Een tijd geleden had ik bezoek.
De gast had schoenen aan met zo'n heerlijk profiel.
Nou, ik heb het geweten. De gast had verzuimd de voeten te vegen.
Een spoor van zand en prut had zijn weg gevonden van de voordeur naar de bank
en ja... er was ook nog een bezoekje gebracht aan het toilet kwam ik achter...
Je hoefde het spoor slechts te volgen en het bewijs was reeds geleverd.....

Mensen laten hun sporen na.....
Soms hebben mensen schijnbaar een enorme behoefte
om te bewijzen dat ze ergens zijn geweest.
In menige kerkbank staan namen of initialen gekerfd.
Mensen hebben schijnbaar behoefte of tastbaar bewijs achter te laten.....

In het evangelie van vandaag horen we van Jezus.
Hij is verschenen aan de leerlingen.
Echter een leerling is er niet bij.
Prompt vraagt die leerling om tastbaar bewijs.....
Tomas wil zijn vinger kunnen steken in de plaats waar de spijker heeft gezeten.
Hij wil zijn hand kunnen leggen in de wond die de lans heeft gemaakt.
Dan pas, als zichtbaar en tastbaar bewijs geleverd is wil hij accepteren en geloven
dat Jezus verrezen is en leeft.

Eerlijk gezegd geeft de eerste lezing
een veel overtuigender en zichtbaar bewijs dat Jezus leeft.
We horen in die eerste lezing hoe de eerste christenen
één van hart en één van ziel waren,
hoe ze afstand namen van hun persoonlijke bezit en alles met elkaar deelden.
Dat Jezus leeft bewijzen ze door hun levenshouding,
door in de Geest van Jezus te leven en te delen.

Toegeven: meer dan waarschijnlijk is dat wel een wat geïdealiseerd beeld,
want bij de eerste christelijke gemeenschappen
was het absoluut niet altijd rozengeur en maneschijn.
Er was soms onenigheid. En niet alles werd met elkaar gedeeld.
Waarom dit ideale beeld ons geschetst door Lucas?
Omdat christen zijn iets mag vragen, iets mag kosten,
omdat wie christen is zijn sporen na wil laten.

Christen zijn stelt eisen, christen zijn vraagt inzet en samenhangigheid.
Christen zijn betekent dat je niet alleen leeft voor jezelf,
maar ook bereid bent je leven te delen met je medemens...
Christen zijn is breken en delen van wat je hebt.

Door zo als christen te leven, door in het spoor van Jezus te gaan,
laat je zien dat je geloofd in de Heer.
Ik geef toe, zo leven, is wel wat veel gevraagd voor de meeste van ons.
We leven wel samen met anderen,
we delen wel wat van wat we hebben, maar toch ook in beperkte mate.
Alles delen en in alles één zijn, dat spelen wij mensen gewoonweg niet klaar.
En toch denk ik, zou het best wel eens een diep verlangen van mensen kunnen zijn.

Volkomen één zijn, klaar staan voor elkaar, alles voor de ander over hebben
en natuurlijk, de ander heeft alles voor jou over.....

De eerste christenen leefden zo.
Met kracht en klem getuigden ze van de verrijzenis
Ze deelden alles met elkaar, er was geen enkele noodlijdende
en ieder kreeg naar zijn behoefte.
Of dat beeld nu wat geromantiseerd is of niet
het is wel een mooi beeld wat wordt geschetst.
Hun leefwijze is als het ware ook een bewijs van de verrijzenis van de Heer.

Ze leven in het voetspoor van Jezus.
Ze gaan in het spoor van Jezus.
Ze vallen op door hun wijze van leven.

Wat voor spoor laten wij achter?
Wellicht vallen christenen in deze tijd met onze leefstijl te weinig in positieve zin op.
Misschien vallen we helemaal niet meer op, omdat we zeer aangepast leven,
compleet aangepast aan wat de omgeving vraagt en verlangt.....
Wellicht laten we (te) weinig sporen na.....

Sporen nalaten....
Sommige mensen laten sporen achter als ze ergens zijn geweest.
Plastic, blikjes, rommel en noem maar op.
Of een spoor van zand als voeten verzuimd zijn te vegen.
Of men kerft zijn of haar naam ergens in.
Het zijn tastbare bewijzen.....

Tastbare bewijzen.....

Op welke wijze kunnen wij als katholieken in deze tijd tastbaar laten zien dat we er ook nog zijn.

Hoe zouden wij positief kunnen opvallen:

In ons dorp, in onze stad, in ons land, in onze wereld.

Deze Coronatijd heeft veel ellende gebracht.

Dichte scholen, gesloten winkels en horeca

uitgestelde festiviteiten en evenementen.

Heel veel is "on hold" gezet.

Er zijn ons ook lieve mensen ontvallen.....

Deze tijd heeft echter ook goede dingen opgeleverd.

Zoals meer rust en meer tijd voor de echt belangrijke dingen.

Ik hoorde van de week iemand zeggen: straks zijn we gevaccineerd,

dan kan er niet alleen weer van alles, maar weet, we moeten ook weer van alles.

De Coronatijd heeft gebracht dat we als gezin erg naar elkaar zijn toegegroeid.

Dat zie ik niet als een beperking, maar als een verrijking."

Weet wel: voor de quarantaine hadden veel mensen last van keuzestress.

Wat te doen in het weekend?

Bioscoop, winkelen, pretpark, verjaardag of naar welk feest gaan we.

De Coronatijd heeft rust gebracht. Ik zie de tijd ook als een zegen.....

Ik bedacht: wellicht is dat ook zo.

De Coronatijd heeft ellende opgeleverd.

Er zijn er die door ziekte en dood enorm zijn getroffen.

Maar het heeft de maatschappij en mensen persoonlijk wellicht ook wel wat gebracht.

De situatie bracht wellicht (noodgedwongen - dat wel)

dat men veel meer een van hart en ziel is geworden.....

En, zei de persoon, het heeft de kerk ook wel wat gebracht.

Neem al die gestreamde vieringen.....

Het is waar: De Goddelijke boodschap wordt door velen kerken gestreamd.

Daarbij teken ik we aan, alleen kerkelijke mensen

worden door gestreamde boodschappen, preken en vieringen aangesproken.

Dat is niet voldoende.

Jezus vraagt aan ons dat we ook opvallen.

Jezus vraagt aan ons dat aan onze manier van leven te zien is

dat we volgelingen zijn van Jezus.

Denk er eens over na wat uw, jouw en mijn en onze bijdrage zou kunnen zijn.

Nu in deze tijd, maar ook straks als we Corona wat achter ons kunnen laten.

En deel dat met eens met elkaar,

verwoord het eens aan elkaar

opdat we er als kerk werk van kunnen maken.

Voorbede

Laten we dan onze gebeden neerleggen bij God.....

Als we íets hebben ontdekt in dit coronajaar,
dan is het wel dat 'gemeenschap' méér is
dan alleen samenkomen en naar de kerk gaan.

Bidden we vandaag voor alle geloofsgemeenschappen wereldwijd,
die elkaar missen maar die ook oog hebben voor elkaar, in welke vorm dan ook.
Dat zij dat blijven doen, ook ná de pandemie.

Christus ons leven en ons behoud, wij bidden U, verhoor ons.

Als we íets hebben ondervonden in deze tijd,
dan is het wel dat we uiteindelijk alles gemeenschappelijk hebben, in kerk en samenleving.

Bidden we vandaag voor wie nood lijden:

dat zij aangeraakt worden en concrete hulp en zorg krijgen.

Dat zij troost vinden in hun geloof.

Christus ons leven en ons behoud, wij bidden U, verhoor ons.

Als er íets in deze wereld is veranderd in dit jaar van zorg-om-gezondheid,
dan is het wel dat niets vanzelfsprekend is:

ons welzijn niet, onze vrijheid niet, ons werk en inkomen niet.

Bidden we vandaag voor wie ernstig ziek zijn geworden,

voor wie een naaste verloren, voor wie zijn baan is kwijtgeraakt.

Christus ons leven en ons behoud, wij bidden U, verhoor ons.

Voor onze geloofsgemeenschap bidden wij:

voor zieken en voor wie het zwaar hebben: om kracht en herstel als dat mogelijk is.

Om berusting voor hen die niet meer kunnen genezen....

Christus ons leven en ons behoud, wij bidden U, verhoor ons.

We bidden voor hen die zijn overleden en door ons worden gemist.

Dat zij bij de levende Heer deel krijgen aan het beloofde eeuwige en hemelse geluk.

Barmhartige God,

*Wees ons nabij met Uw liefde en help ons geloven in Jezus Uw Zoon
die ons voorging in barmhartigheid.*

Hij die is Uw Zoon en onze Heer. Amen.

* Voor de kinderen...

Een duwtje in de rug.

De leerlingen zijn een week na de opstanding van Jezus weer bij elkaar. Ze houden ramen en deuren gesloten, want ze zijn bang voor de gevolgen die Jezus' kruisiging voor hen kan hebben. Dan merken ze dat Jezus hen niet in de steek laat. Hij komt terug en brengt letterlijk licht in de duisternis. Het is haast niet te geloven. En Tomas, die er de eerste keer niet bij was, vindt dat dan ook moeilijk.

Jezus geeft zijn leerlingen de kracht mee van de heilige Geest om de angst van zich af te werpen en op pad te gaan met de zending het licht en de vrede van God te verspreiden. Jezus geeft de leerlingen een duwtje in de rug, en zo kunnen ze verder.

Met de kinderen onderzoeken we vandaag of ze misschien ook wat op Tomas lijken. Kunnen ze wat hun verteld wordt zomaar geloven? Maar als we ons, net als de leerlingen, met dat duwtje van Jezus in de rug op pad laten sturen, wat hebben we dan een goede boodschap voor iedereen: 'Ik wens je vrede!'

Een duwtje in de rug

De Romeinse soldaten waren nog steeds op zoek naar de leerlingen van Jezus. De leerlingen waren daarom erg bang. Ze hadden de deuren van het huis goed op slot gedaan. Niemand kon zomaar binnenkomen. Ze hadden weinig licht aan zodat het leek of er niemand thuis was.

Maar plotseling was de kamer vol licht! Ze schrokken heel erg! Wat was dit?

Opeens stond daar iemand in het licht. Hij zei: "Ik wens jullie vrede." Hij liet de leerlingen de wonden zien aan zijn handen en zijn zij. Toen zagen de leerlingen dat het Jezus was.

Jezus zei nog een keer: "Ik wens jullie vrede. Ik ben gestuurd door God. Nu ga ik jullie helpen om naar buiten te gaan en de mensen te vertellen over Mij en God."

Jezus ging naar de leerlingen toe en Hij blies ze allemaal even over hun hoofd.

"Nu hebben jullie de kracht van de heilige Geest gekregen", zei Jezus. "En die heilige Geest gaat jullie helpen. Mensen gaan jullie vertellen over dingen waar ze spijt van hebben. Ze willen vergeving vragen aan God. En jullie mogen de mensen vergeving geven. Maar alleen als je vindt dat de mensen écht spijt hebben. Dan vergeeft God de mensen, anders niet."

Toen Jezus op bezoek kwam, was één leerling er niet bij. Dat was Tomas. De anderen vertelden hem dat ze Jezus hadden gezien. Tomas geloofde er niks van. Hij zei: "Ik wil Hem eerst zelf zien, en de wonden in zijn zij en zijn handen. Anders geloof ik het niet".

Een week later zaten Tomas en de andere leerlingen in het huis met de deur op slot. Plotseling was Jezus weer in de kamer. Hij zei: "Ik wens jullie vrede." Hij keek naar Tomas en zei: "Kom maar hier, en voel maar aan mijn handen en in mijn zij." Tomas voelde de wonden en toen geloofde hij dat het Jezus was. Jezus zei: "Jij gelooft in Mij omdat je Mij gezien hebt. Vanaf nu zullen mensen in Mij geloven zonder dat ze Mij gezien hebben. En God zal ze gelukkig maken!"

Gesprek met de kinderen

Vraag of de kinderen dingen weten die ze niet kunnen zien, maar waarvan ze geloven dat ze er wel zijn? U kunt zelf nog wat voorbeelden geven zoals de geur van olie of parfum... die kan je ruiken maar niet zien. Een goochelaar kan dingen die je zag laten verdwijnen. U kunt het volgende laten zien als voorbeeld.

Steek een kaars aan en vraag wat de kinderen zien, voelen, ruiken. Blaas de kaars uit. Vertel dat het licht verandert in rook en die rook verdwijnt weer in de ruimte. Is het licht nu verdwenen of is het anders geworden? Stel er komt nu iemand binnen en die heeft niet gezien dat de kaars brandde. Als je dan vertelt dat hier zojuist een kaars gebrand heeft, moet die persoon je geloven. Hij of zij kan het niet meer zien. Maar je kunt het misschien bewijzen doordat anderen die het gezien hebben het vertellen, of doordat je ziet dat het lontje gebrand heeft of doordat er nog iets te ruiken is.

Zo ging het ook met Tomas. Hij wilde eerst zien en dan geloven. Jezus zegt dat het nog beter is om te geloven zonder dat je het bewijs gezien hebt.

Jezus snapt best dat het voor de leerlingen moeilijk is om te geloven en dat het moeilijk is om zonder Jezus verder te gaan om de wereld mooier te maken. Daarom geeft Hij hen extra kracht. Hij blaast de heilige Geest over hen uit. Jezus wil ze een steun in de rug geven. Vraag aan de kinderen of zij denken dat zoiets je kan helpen? Misschien kunnen ze zich voorstellen dat de heilige Geest zoiets is als een wind die je vooruit helpt en je extra kracht geeft. Vraag of zij een ervaring hebben waarin ze kracht kregen voor iets wat ze lastig vonden? Van wie kwam die kracht? Vragen de kinderen wel eens aan God om kracht? Hoe doen ze dat dan?

Jezus zegt ook dat hij heel veel anderen tekenen heeft gegeven om te helpen. Heel veel is opgeschreven. Vraag aan de kinderen waar die tekenen en verhalen zijn opgeschreven? Waarom zijn de verhalen van Jezus zo belangrijk voor ons? Wat maakt een verhaal van Jezus anders dan

bijvoorbeeld een sprookje of een verhaal uit een boek van 'Meester Jaap'? Moet je alles wat tegen je gezegd wordt geloven? Wat maakt dat je de verhalen die Jezus vertelt wel kan geloven en wat in een leesboek wordt verteld niet? Geloven heeft te maken met vertrouwen. Als je iemand vertrouwt zul je hem of haar eerder geloven.

Jezus wenst iedereen de vrede. Dit noemen we in de kerk de 'vredeswens.' In de eucharistieviering wensen we elkaar de vrede van Christus. Mensen geven elkaar een hand en zeggen: "Ik wens je vrede", "Vrede voor jou" of "De vrede van Christus". Weten de kinderen nog meer wensen die ze aan mensen in de kerk zou kunnen zeggen?

Knutselen: variatie op de vredeswens

Wenskaartjes maken

Benodigdheden:

- gekleurde kaartjes of A5 gekleurd papiertjes (iets dikker papier heeft de voorkeur)

Laat de kinderen de wensen op kaartjes schrijven. Deze kaartjes kunnen de kinderen aan anderen uitdelen.

Tot slot: gebed om een duwtje

Goede God,
Een duwtje in onze rug,
dat vinden wij echt fijn.
Een duwtje als we bang zijn.
Een duwtje bij chagrijn.
Een duwtje als iets moeilijk gaat.
Een duwtje als een teken
dat zegt: 'Joh, je kan het wel,
blijf erin geloven!'.
Wij bidden U:
Lieve God wilt U als de wind zijn,
die ons over onze hoofden blaast.
een duwtje in de rug geeft
en ons een stapje verder helpt?
Amen.

*** Gedachten van parochianen...**

Droom...

Vorige week droomde ik dat we weer mochten zingen. We waren allemaal erg opgetogen en blij elkaar weer te zien. Ook de kerk was goed gevuld. Het openingslied werd ingezet door de sopranen en tenoren, en wij, alt en bassen, schrokken hiervan, want wij kenden dit lied niet. Het was een Afrikaans liedje en we hadden geen bladmuziek. Dus wij lage stemmen, zongen maar wat, en het klonk als een klokje!! We waren zo trots en blij. Een vrolijke boel daar op het koor. Henk Krol was er wel bij, maar mijn lerares Frans van 40 jaar geleden was de dirigent!

Ik kijk er naar uit dat we straks weer gewoon bij elkaar kunnen komen.....

Anita van der Meer - Dronryp

Het kan niet zonder ons...

Hoe moet het nu met ons land en vooral het klimaat met de hopeloos zoekende Haagse clubjes die allemaal iets anders willen?. Geen mens die het weet. Niet erg, we zijn in Gods hand. We zijn zelfs beeld van God, hoewel ik dat als ik in de spiegel kijk niet zo enthousiast geloven kan. Maar ja, het staat in de Bijbel. Erg kritisch is God niet.

Het wordt wel eens tijd eens wat extra aandacht aan onze aarde te wijden. Na al het nooit eindigende sloopwerk wereldwijd is al aardig aan schoons en leefbaars afgegaan, met onoverzienbare klimaatgevolgen als resultaat. Wij en ook onze kinderen moeten zich maar zien te redden met snel afwisselende periodes van extreme hitte- koude, droogte, overstromingen en dramatisch voedsel- en brandstofgebrek. Wie lukt het in de toekomst nog om op onze dan uitgeputte aarde als knolzoekende holbewoner in leven te blijven? Daartoe is denk ik alleen een doorgewinterde kluizenaar in staat. Wat moet God daar nou mee? En wij? Gewoon maar afwachten? Afgaande op officiële klimaatoplossingen bibbert de wanhoop over je rug. Want de belangrijkste oplossingen zijn geen herstel, maar juist verdere uitputting van de aarde in de vorm van, jazeker, van energie! Want zodra de corona voorbij is (alsof er nooit weer zoiets opnieuw kan komen) moeten we er weer met volle kracht tegenaan. Er moet weer massaal geproduceerd, geconsumeerd, geshopt en v r gereisd kunnen worden. En alsof dat het hoogste levensdoel is moeten er weer veel festivals komen, we moeten kortom weer als vanouds verder – alsof er geen duidelijke oorzaak was voor de lang durende pandemie.

Maar alsof klimaatafbraak en corona niet een laatste waarschuwing zijn worden alle weilanden, bossen, zeeën en natuurgebieden bliksemsnel tot Energie-akker omgevormd, het huidige Hoogste Levensdoel. Gods bedoelingen met de wereld zijn opzij gezet, wij weten het beter. Voedsel krijgen wel op een andere manier. Dat al die energiejacht ononderbroken trillingen, bromtonen, wiekgewentel- en lichtonderbrekingen van overal op land en in bos en zee neergeplante windmolens de laatste vissen, vogels, viervoeters en dus ook de mens, uitroeien wordt beschouwd als een verzinsel, evenals nog vele andere allesvernietigende afbraakpraktijken. Om dat proces te versnellen verschijnen er ook nog eens voetbalveldgrote zonneparken op agrarische gronden, die gekocht zijn in China waar ze door Oiegoeren in concentratiekampen voordat die uitgeroeid worden goedkoop worden gefabriceerd.

God is geheel opzijgezet, dat is wel duidelijk. En de consequenties eveneens. Het wordt hoog tijd ons tot God in plaats van de overheid te richten. Wij allemaal. De weggelopen kerkgangers uit de half lege kerk mogen wel weer eens wakker worden. Als je auto niet snel genoeg meer rijdt naar je zin giet je de benzine ook niet weg.

Maar hoe diep zit ons geloof? En hoe uiten we dat? In de bijbel wordt steeds weer duidelijk gemaakt dat God aanbeden, gedankt en geprezen wil worden en dat er offers gebracht moeten worden. Doen wij dat ook? Ja, via wat munten. Maar moet dat de wereld redden? Is dat nou te vergelijken met het geslachte lam uit de bijbel? Nee, wij moeten het een beetje anders doen. Niet alleen, maar met de kracht van velen. Veel maal klein is veel.! Zie protestacties en dat soort activiteiten. God is daar gevoelig voor, dat blijkt steeds weer. Ook individuele acties kunnen grote gevolgen hebben.

En wat is die actie dan wel? Simpel: soberheid. Dat is de enige redding, soberheid door ons allen, gewoon m t alle moderne middelen om ons heen, zij het met soberheid. Zet een zo klein mogelijke voetstap op de aarde. Toon respect voor haar, heb haar lief, houd haar heel.

Z  verblind zijn we geraakt op de containerschepenvol blinkende kraaltjes van onnodig bling-blingwerk uit China en verdere wereld, verwennerij op alle mogelijke gebied, dat we al niet beter meer weten dan dat dat onze normale levensweg is. We zien het ware leven ook als het tegen elkaar opvechten, strijd voeren om de sterkste, knapste, slimste en rijkste te worden om zo de beste kans op de beste plaats te krijgen. Ook het neerzien op de mindere en de vreemde als bedreiging in plaats van vriend-collega om mee samen te werken, waar we open tegen zijn. Concurrentie is stagnatie, achteruitgang en verspilling, een foute uitvinding.

Wij allen over de hele wereld zijn op dezelfde wijze geschapen en dus broers en zusters, we dienen dus vriendelijk en voorkomend te zijn tegen iedereen die we tegenkomen.

Gemakzucht, luxe, onnadenkendheid, de verslavende tv en smartphone zijn via sluwe, geluk belovende verdienkanalen diep in ons leven doorgedrongen, ten koste van ons welzijn. Het is normaal geworden dat de goedbetaalde van een overdadig suiker-, zout-, vet- en alcoholbestaan in de vorm van bier, wijn en sterke drank geniet. Drugs als de meest effectieve weg naar de ondergang van een veelbelovende toekomst hoort er, vanaf de vroege jeugd, ook gewoon bij. Wat kennelijk totaal vergeten is, is dat elk leven een door God gegeven levensopdracht in zich draagt. Wie daarnaar zoekt en er voor open staat vindt het ware geluk, hoe jong of oud ook. En dan ben je toegerust om de aarde te beheren zoals God die bedoeld heeft. Andere wegen leiden naar de weg naar de diepte waar we nu op voortmarcheren. Met aan het begin een bord met deze dodelijke waarschuwing:

- de snelste weg naar de ondergang gaat via economische groei,
- de snelste economische groei komt door ongebreidelde consumptie,
- hoe meer consumptie, hoe sneller het ondergang van alle leven op aarde,
- dus ook van ons en onze kinderen.

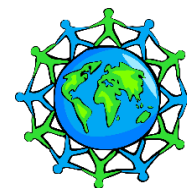
Sober leven betekent dan ook: o.a. geen nieuwe meubels, kleren, onnutte aardigheidjes, internetaankopen, voedselverspilling, royaal watergebruik zoals jaccouzi, zwembad, verwenreizen, royaal vlees, bier en andere onnodige dingen die onafzienbare hoeveelheden water, stroom en zuurstof e.d. opslokken. Dan werken we mee om onze in hoge nood verkerende aarde nog te redden als het nog kan.

Laten we God tonen dat we wakker worden, dat we het aandurven hem te vertrouwen.

Wim van Bussel - Franeker

* Vanuit het bisdom, andere kerken en de wereld...

*De paasboodschap Urbi et Orbi,
voor stad en wereld, van paus Franciscus.*

'In het licht van de Verrezenen wordt ons lijden van gedaante veranderd'

De aankondiging van Pasen toont geen luchtspiegeling, onthult geen magische formule, duidt niet op een ontsnappingsroute in het licht van de moeilijke situatie die we doormaken. De pandemie is nog in volle gang, de sociale en economische crisis is erg zwaar, vooral voor de allerarmsten. Desondanks – en dit is schandelijk – houden de gewapende conflicten niet op en worden de militaire arsenalen versterkt. En dit is het schandaal van vandaag.

***“Jezus nam onze zwakheid, onze ziektes, onze dood op zich;
Hij leed onze pijnen, Hij droeg de last van onze ongerechtigheid”***

Geconfronteerd met, of liever gezegd, te midden van deze complexe realiteit, bevat de Paasaankondiging in enkele woorden een gebeurtenis die hoop geeft die niet teleurstelt. “Jezus, de gekruisigde, is verrezen.” Het spreekt niet over engelen of geesten, maar over een man, een man van vlees en bloed, met een gezicht en een naam: Jezus. Het evangelie getuigt dat deze Jezus, gekruisigd onder Pontius Pilatus omdat hij had gezegd dat hij de Christus was, de Zoon van God, op de derde dag is verrezen, volgens de Schrift en zoals hijzelf aan zijn discipelen had voorzegd. De gekruisigde en niet iemand anders, is verrezen. God de Vader wekte zijn Zoon Jezus op, omdat Hij zijn wil tot verlossing tot het einde vervulde. Hij nam onze zwakheid, onze ziektes, onze dood op zich. Hij leed onze pijnen, Hij droeg de last van onze ongerechtigheid. Daarom heeft God de Vader hem verheven en nu leeft Jezus Christus voor eeuwig, en Hij is de Heer. De getuigen melden een belangrijk detail: de verrezen Jezus draagt de wonden aan zijn handen, voeten en zijde. Deze wonden zijn het eeuwige zegel van zijn liefde voor ons. Iedereen die een zware beproeving doormaakt, naar lichaam en geest, kan toevlucht vinden in deze wonden, door de genade van hoop ontvangen die niet teleurstelt.

Vaccins delen

De verrezen Christus is hoop voor degenen die nog steeds lijden door de pandemie, voor de zieken en voor degenen die een geliefde hebben verloren. Moge de Heer hun troost geven en het werk van artsen en verpleegkundigen ondersteunen. Iedereen, vooral de meest kwetsbare mensen, heeft hulp nodig en heeft recht op toegang tot de nodige zorg.

“In de geest van een 'internationalisme van vaccins', dring ik er op aan om het delen van vaccins te vergemakkelijken, vooral met de armste landen”

(...)

We hebben allemaal menselijke relaties nodig

De verrezen Jezus is ook de hoop voor veel jonge mensen die gedwongen zijn lange periodes door te brengen zonder naar school of de universiteit te gaan en tijd door te brengen met vrienden. We hebben allemaal echte menselijke relaties nodig en niet alleen virtuele, vooral op de leeftijd waarin het karakter en de persoonlijkheid worden gevormd. Ik ben de jongeren over de hele wereld nabij, en op dit moment vooral die van Myanmar, die zich inzetten voor democratie, hun stem vreedzaam laten horen, zich ervan bewust dat haat alleen door liefde kan worden verdreven.

Migranten verwelkomen

Moge het licht van de Verrezen een bron van wedergeboorte zijn voor migranten die op de vlucht zijn voor oorlog en ellende. In hun gezichten herkennen we het misvormde en lijdende gezicht van de Heer die naar Golgotha opgaat. Mogen het hen niet ontbreken aan concrete tekenen van solidariteit en menselijke broederschap, een belofte van de overwinning van het leven op de dood die we op deze dag vieren. Ik dank de landen die op genereuze wijze de lijdenden verwelkomen die toevlucht zoeken, met name Libanon en Jordanië, die veel vluchtelingen opvangen die het Syrische conflict zijn ontvlucht.

Libanon, Syrië, Jemen en Libië

Moge het Libanese volk, dat een periode van moeilijkheden en onzekerheid doormaakt, de troost van de verrezen Heer ervaren en gesteund worden door de internationale gemeenschap in hun roeping om een land van ontmoeting, samenleven en pluralisme te zijn. Moge Christus, onze vrede, eindelijk het gebrul van de wapens laten ophouden in het geliefde en gekwelde Syrië, waar miljoenen mensen nu in onmenselijke omstandigheden leven, evenals in Jemen, waar de gebeurtenissen worden omgeven door een oorverdovende en schandalige stilte, en in Libië, waar eindelijk een uitweg te zien is uit een decennium van strijd en bloedige botsingen. Laat alle betrokken partijen een effectieve inspanning leveren om een einde te maken aan conflicten. Opdat de door oorlog vermoeide volkeren in vrede kunnen leven en de wederopbouw van hun respectieve landen opgestart mag worden.

Vrede in het Heilig Land

De opstanding brengt ons natuurlijk naar Jeruzalem. Om haar smeken we de Heer om vrede en veiligheid, opdat het beantwoordt aan de oproep om een ontmoetingsplaats te zijn waar allen zich broeders kunnen voelen en waar Israëli's en Palestijnen de kracht van dialoog herontdekken om tot een stabiele situatie te komen, waarbij twee staten naast elkaar in vrede en welvaart leven.

Op deze feestdag gaan mijn gedachten ook uit naar Irak, dat ik vorige maand heb bezocht. Ik bid dat het op de ingeslagen weg van vrede mag doorgaan, zodat Gods droom van een gastvrije mensenfamilie voor al haar kinderen, zich mag verwezenlijken.

Gebed voor Afrika

Moge de kracht van de Verrezenen de Afrikaanse bevolking steunen die hun toekomst in gevaar ziet door intern geweld en internationaal terrorisme, vooral in de Sahel en Nigeria, evenals in de regio Tigray en Cabo Delgado. Moge de inspanningen om vreedzame oplossingen voor conflicten te vinden worden voortgezet, met respect voor de mensenrechten en de heiligheid van het leven, met broederlijke en constructieve dialoog in een geest van verzoening en effectieve solidariteit.

“Waar dood was, is nu leven, waar rouw was, is er nu troost”

Er is nog steeds te veel oorlog en te veel geweld in de wereld! Moge de Heer, die onze vrede is, ons helpen de mentaliteit van oorlog te overwinnen. Moge Hij degenen die gevangenen zijn in conflicten, vooral in Oost-Oekraïne en Nagorno-Karabach, het geven om veilig terug te keren naar hun families. Moge Hij heersers over de hele wereld inspireren om de race naar nieuwe wapens te staken. Hoe beter zou een wereld er uit zien, zonder deze instrumenten van dood!

Beste broeders en zusters, ook dit jaar hebben veel christenen op verschillende plaatsen Pasen gevierd met ernstige beperkingen en soms zelfs zonder toegang tot liturgische vieringen. Laten we bidden dat dergelijke beperkingen, evenals alle beperkingen op de vrijheid van eredienst en religie in de wereld, opgeheven mogen worden en dat iedereen vrijelijk tot God mag bidden en Hem mag prijzen. Laten we onder de vele moeilijkheden die we doormaken, nooit vergeten dat we genezen zijn door de wonden van Christus. In het licht van de Verrezenen wordt ons lijden van gedaante veranderd. Waar dood was, is nu leven, waar rouw was, is er nu troost. Door het kruis te omarmen, gaf Jezus betekenis aan ons lijden en nu bidden we dat de heilzame werking van deze genezing zich over de hele wereld mag verspreiden. Zalig, heilig en vredig Pasen!